

**Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 4 kwietnia 2017 r. – Sharif University of Technology/
Rada Unii Europejskiej**

(Sprawa C-385/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Środki ograniczające podjęte wobec Islamskiej Republiki Iranu — Wykaz osób i podmiotów, w odniesieniu do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych — Kryterium rzeczowego, logistycznego lub finansowego wsparcia dla rządu Iranu — Współpraca w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego w dziedzinie wojskowej lub w dziedzinach powiązanych)

(2017/C 202/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Sharif University of Technology (przedstawiciel: M. Happold, barrister)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux i M. Bishop, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Sharif University of Technology pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 335 z 12.9.2016.

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 5 października 2016 r. w sprawie T-456/
15, Foodcare sp. z o.o./EUIPO, wniesione w dniu 9 października 2016 r. przez Foodcare sp. z o.o.**

(Sprawa C-639/16 P)

(2017/C 202/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Foodcare sp. z o.o. (przedstawiciel: M. Żabińska, radca prawny)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Dariusz Michalczewski

Postanowieniem z dnia 11 maja 2017 r. Trybunał (dziesiąta izba) uznał odwołanie za niedopuszczalne.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Szczecinie
(Polska) w dniu 28 lutego 2017 r. – Paweł Hofsoe przeciwko LVM Landwirtschaftlicher
Versicherungsverein Münster a.G.**

(Sprawa C-106/17)

(2017/C 202/13)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Paweł Hofsoe

Strona pozwana: LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster a.G. z siedzibą w Münster

Pytania prejudycjalne

Czy odesłanie w art. 13 ust. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾, do art. 11 ust. 1 lit. b) tego Rozporządzenia, należy interpretować w ten sposób, że osoba fizyczna, będąca przedsiębiorcą między innymi w zakresie dochodzenia odszkodowań od ubezpieczycieli, powołująca się na umowne nabycie wierzytelności od bezpośrednio poszkodowanego, może wytoczyć powództwo o tą wierzytelność przeciwko ubezpieczycielowi odpowiedzialności cywilnej sprawcy wypadku drogowego, mającemu siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego niż państwo członkowskie miejsca zamieszkania poszkodowanego, przed sąd państwa członkowskiego miejsca zamieszkania poszkodowanego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 351, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 14 marca 2017 r. – Dănuț Podilă e altri/Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători” SA București

(Sprawa C-133/17)

(2017/C 202/14)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dănuț Podilă i in.

Strona pozwana: Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători” SA București

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 114 ust. 3 TFUE, 151 TFUE i 153 TFUE oraz przepisy dyrektywy ramowej 89/391/EWG ⁽¹⁾ i kolejnych dyrektyw szczególnych należy interpretować w taki sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie Unii Europejskiej ustanowiło terminy i procedury, które ograniczają dostęp do sądu w celu zaklasyfikowania miejsc pracy jako charakteryzujących się szczególnymi albo specjalnymi warunkami co skutkuje pozbawieniem pracowników prawa do bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy, wynikającego ze stwierdzenia wyżej wskazanych warunków zgodnie z przepisami krajowymi wymienionymi we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym?
- 2) Czy art. 9 lit. a) dyrektywy 89/391/EWG stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, który nie karze bezczynności pracodawcy w zakresie uzyskania oceny stopnia zagrożeń dla bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/391/EWG Rady z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz.U. L 183, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 14 marca 2017 r. – Costel Nicușor Mucea/SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii, attraverso l'amministratore giudiziario SMDA Mureș Insolveny SRL

(Sprawa C-134/17)

(2017/C 202/15)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj